

Danny's verhaal

Getransformeert

Danny's verhaal

Getransformeert

Victor smeets

(V.J.A.Smeets)

Schrijver: Victor Smeets (V.J.A. Smeets)

Coverontwerp: Victor Smeets

ISBN: 9789403745183

© Victor Smeets

- 1 -

- -

Danny, een meisje met lang rood haar dat tot op haar billen valt. Ze heeft sprekende blauwe ogen. Ze is ongeveer een meter zeventig lang en heeft lange, mooi gevormde en gespierde benen en haar armen zijn ook al zo goed gevormd. Ze is wees, maar heeft de laatste drie jaar voor ze achttien werd bij pleegouders gewoond. Die hebben goed voor haar gezorgd, maar er was geen liefde. Wel hebben ze ervoor gezorgd dat Danny haar opleiding betaald wordt. Wat Danny te kort komt, verdient ze met een bijbaantje . Nu woont ze niet meer bij haar pleegouders, maar samen met haar vriendje. Ze zit in de woonkamer op de bank met haar benen opgetrokken en leunt tegen haar vriendje Mick aan. Hij heeft zijn arm om haar heen en woelt door haar lange haren. Hij geniet ervan en zij geniet ervan als hij dat doet. Ze hebben elkaar op school leren kennen. Mick komt uit een heel rijke familie, Danny uit een pleeggezin. Hij zou haar opleiding zo kunnen betalen, maar Danny betaalt wat haar pleegouders niet betalen

van haar bijbaantje. Het geld dat in Mick zijn familie zit, komt allemaal uit wetenschappelijke doorbraken en Mick zelf is ook zo'n studiehoofd. Danny weet het niet, maar Mick is niet helemaal wie zij denkt dat hij is. Ze leerde elkaar kennen en gingen samen een paar keer uit. Zij vond hem leuk, lief en knap en volgens haar is het wederzijds. Hij gedraagt zich wel zo, dus dan denk je er ook zo over. Iedereen vindt hen een geweldig koppel. Toch is het niet zo. Mick vindt Danny wel mooi en lief en is graag bij haar, maar hij is niet verliefd. Eigenlijk valt hij ook niet op meisjes. Vandaag is de dag dat Danny de deur uit zal gaan en zal worden opgevangen door mensen van zijn vader. Hij weet het al weken. Hij is heel benieuwd wat zijn vader met haar zal gaan doen. Dat ze niet meer terugkomt zoals ze nu is, dat is zeker. Hij kijkt naar het mooie meisje met de gespierde benen, maar platte billen en bijna platte borstkas. Nee, ze is echt niet het perfecte meisje, maar ze is superlief. Noudan, denkt hij: "laten we het maar eens in gang zetten." schat? Zegt hij.

- -

Danny reageert door op te kijken. Kun jij even naar de winkel rennen om dit nog te halen? Dan begin ik vast

met koken. Mick kijkt Danny vragend aan. Danny die graag wandelt en rent, knikt en pakt het lijstje aan. Mick weet dat Danny, voorlopig in ieder geval, niet meer thuis komt. Danny rommelt in een la en steekt een portemonnee in haar kontzak. Mick glimlacht even en denkt, die heb je niet nodig, maar dat merk je nog wel. Danny geeft hem een kus en hij knuffelt haar met een tot dadelijk. Danny huppelt de deur uit en loopt in de richting van de supermarkt, ondertussen het briefje lezend. Ze krijgt ineens een raar gevoel en kijkt om. Er is niemand. Ze schudt haar hoofd en haar rode haar waaiert om haar heen als een stroom water. Een meisje dat net langskomt, kijkt er bewonderend naar en zegt: wauw, wat een mooi haar. Danny grijnst even. Ze loopt door. Ze krijgt weer dat onbehaaglijke gevoel en kijkt om zich heen, er is niets vreemds te zien. Ze gaat sneller lopen en het wordt ook nog eens donker. Danny begint te rennen en neemt zich voor de lange weg in het goed verlichte deel van het dorp terug te nemen. Ze rent een hoek om en bijna direct struikelt ze over een draad die tussen een lantaarnpaal en een tuinhokje gespannen is. Ze valt voorover en vangt zich op met haar handen die ze schaaft. Er komt een man aangerend waarvan ze denkt dat hij haar gaat helpen. Ze heeft het mis. De man duwt een naald in haar nek en bijna gelijk raakt ze

buiten bewustzijn. De man legt haar arm over zijn nek en schouder en pakt haar op. Ze is gevallen, ik breng haar naar huis, zegt hij. Het meisje in zijn armen lijkt te knikken, ondanks dat ze volledig buiten kennis is. De man loopt snel met het meisje in zijn armen de straat door en de hoek om. Hij loopt stevig door en loopt ergens een gebouw binnen met haar in zijn armen. Binnen loopt hij een paar gangen door, dan een deur door. Hij staat in een soort laboratorium. Hij loopt de ruimte door en aan de andere kant een deur door. Het is een kamer waar een bed in staat. Hij legt het meisje op het bed, kleedt haar uit en trekt haar een pyjama aan. Als hij daarmee klaar is, legt hij een dekbed over haar heen.

- 2 -

- -

De volgende ochtend komt er een grote man de kamer in en kijkt naar het meisje op het bed. Het is net of ze slaapt, zegt hij en kijkt naar haar lieve snoetje. De andere man knikt, Ze slaapt ook, al is het niet vrijwillig. Er komt een jongeman het lab binnen. Hallo, is er iemand? Pap? De grote man kijkt op. Achter de deur jongen, roept hij. De jongeman loopt het lab door en door de deur. Hij kijkt naar het slapende meisje. Ze is mooi papa, zegt hij. De grote man knikt. Hij kijkt ook naar het meisje. We gaan haar veranderen jongen, zoals we hebben afgesproken. We beginnen klein en maken een kleine lichamelijke aanpassing. Dan mag ze naar huis, en later, als het inderdaad lukt, gaan we verder. Mick, want die is het, knikt. Ze verandert niet te veel toch, ik hou van haar gespierde armen en benen en sportieve inslag. Ze moet wel sportief blijven. De grote man glimlacht. We beginnen met haar haarkleur. Ze zal ook iets meer vet krijgen waardoor ze iets meer bil en borst krijgt. Mick kijkt zijn vader verbaasd aan. Haar

haarkleur? Kan dat dan? Zijn vader kijkt hem aan. Dat is waarom ze hier is niet waar. Om te experimenteren, te kijken of wat we denken ontwikkeld te hebben ook werkt. Daarvoor is ze hier. Mick kijkt naar het meisje dat in het bed ligt te slapen. Ja jongen, zegt zijn vader, als ze thuis komt, heeft ze een andere haarkleur en wat meer vet dan nu als het goed is. Ze kan dan sporten wat ze wil, maar ze zal het er niet af kunnen krijgen. Ze zal voor altijd die andere haarkleur hebben en wat voller zijn, tenminste als we dat niet veranderen. Verander haar niet te pap, zegt Mick. Ik mag haar wel zoals ze is. En nee, ik ben niet verliefd, maar ik gun haar een gezond leven. Oh, haar gezondheid zal er niet onder leiden, ze zal eerder gezonder worden. Maar ik heb ideeën die ik later bij haar wil uitproberen en die zullen haar lichamelijke wel degelijk veranderen. Ik hoop dat ze dat kan verwerken en accepteren, maar als dat allemaal lukt zijn onze experimenten succesvol. Mick kijkt zijn vader aan. Wat ben je allemaal van plan dan pap? vraagt hij.

- -

Wil je dat weten? Of denk je dat je haar opvangt als ze wakker wordt met ander haar en meer vet dat ze niet

weg kan krijgen? En dan moet je wel volhouden dat je geen idee hebt hoe het kan. Je haalt haar dan op uit een privé ziekenhuis waar ze geweest is na haar ongeluk. Ze zal denken wat hier met haar gebeurd een droom was. Jij moet voor haar zorgen. Het meisje in het bed begint te bewegen. De man die haar in het bed gelegd heeft, pakt een injectiespuit en geeft het meisje een injectie. Ze kreunt even en ligt weer stil. Mick kijkt naar het vredige gezicht van het meisje dat hij zijn vriendin noemt. Een beetje meer bil en borst zal je geen kwaad doen meid, denkt hij. En nu? Vraagt hij naar zijn vader kijkend. Nu gaan we eerst haar haarkleur aanpassen. Wat dacht je van zwart? Dat past goed bij haar blanke huid. Mick kijkt naar het meisje dat wel een lichte, maar toch gebruide huid heeft en dan vragend naar zijn vader. Hoe bedoel je blank? Ze is bruin hoor. Zijn vader lacht. Nog wel ja, maar daar gaan we verandering in brengen jongen. Ze gaat een mooie melkblanke huid krijgen als het lukt. Kan ze niet bruin blijven? Vraagt Mick. Jawel jongen, maar we hebben haar hier om te experimenteren. Dus gaan we dat ook doen. De man bukt zich naar Danny en trekt het dekbed van het bed. Hij pakt haar op en zet haar in een stoel waarna hij haar polsen en enkels met banden vast maakt aan de stoel. Zo kan ze er niet uitglijden grijnst hij

naar Mick die, ondanks dat hij niet verliefd is, toch bezorgd is om het meisje. Blijf je? Vraagt zijn vader. Even twijfelt Mick, maar hij besluit te blijven. Zijn vader kijkt naar het meisje in de stoel. Oeps, klein foutje, zegt hij. Ze is nog gekleed. Hij giechelt en het klinkt hysterisch. Hij maakt Danny's armen los en trekt haar pyjama truitje uit. De broek kan aanblijven mompelt hij.

De man voelt aan Danny's borsten, maar het is niet erotisch, het is onderzoekend. Daar mag wel wat bij. Hij steekt een hand in haar pyjamabroek. Mooi, een string, zegt hij. Dat helpt, dan hoeft ze niet helemaal bloot. Dat zou onfatsoenlijk zijn. De man pakt een tafeltje vast en trekt het naar zich toe. Er liggen slangetjes, naalden en spuitjes op. In het laatje dat hij opendoet, liggen scalpels en ander operatiemateriaal en een paar plastic zakken met inhoud. Hij maakt een stang met een haak vast aan de stoel, hangt er een zak aan en doet er een slangetje aan met aan de andere kant een naald. Het is een infuus. Dit houdt haar in slaap en zorgt ervoor dat haar DNA open wordt en aangepast kan worden. Dat doen we met deze spuitjes. Ze zal zich als ze wakker wordt een tijdje vreemd voelen, omdat haar lichaam een deel van haar DNA aan het veranderen is. Niet slecht ofzo, maar ook niet helemaal lekker. Ik wil dat ze bij is als ik haar DNA ga aanpassen en kijken of het werkt. Als dat gebeurd is, dan manipuleren we haar geheugen een beetje zodat ze denkt dat ze een rare droom heeft

gehad. Hij prikt de naald van het infuus in Danny's arm. Nu wachten tot haar bloed deze DNA-verdunner heeft geabsorbeerd. Daarna mag ze wakker worden. Als ze dan wakker is, dan kunnen we verder gaan. Die bak, daar zit een vloeistof in waar haar haren ingedoopt worden, het wordt in haar hoofdhuid gemasseerd, en haar haren zullen als het goed gaat voor altijd van kleur veranderen. Als dat gebeurd is, dan injecteren we haar borsten, billen en heupen met een soortgelijke vloeistof, alleen verandert die geen kleur, maar vergroot het vetgehalte op die plaatsen en verstevigt haar borst en bilspieren. Al zullen haar billen wel meer trillen. Als de haarkleur lukt, dan proberen we ook de huidskleur te veranderen. Danny zit in de stoel en heeft een serene gezichtsuitdrukking. Alsof ze tevreden zit te slapen. De grote man kijkt naar de zak van het infuus. Bijna zegt hij, dan mag ze naar bed. Ze zal tot morgenvroeg doorslapen. Als ze wakker wordt, dan vertel ik haar wat we met haar gaan doen, en dat ze er helemaal niks tegen kan doen. Ze heeft er mee ingestemd toen ze haar aanvraag voor de studiebeurs tekende. Heel handig dat mensen niet verder kijken dan een paar pagina's als ze iets krijgen kunnen of aanvragen kunnen.

- -

Heeft ze daar echt voor getekend papa? Vraagt Mick verbaasd. Normaal leest ze altijd alles voordat ze ook maar een stipje ergens opzet. Tot op de laatste letter. Zijn vader kijkt hem aan. Ja, en vrijwillig ook. Ze heeft getekend. Ze heeft de belangrijkste delen over de studiebeurs gelezen denk ik en getekend en de bijlagen niet gelezen. Dat was wel slimmer geweest, want ik weet zeker dat ze dan niet had getekend. De grote man wijst op een stapel papier op het bureau in het lab. Daar ligt het, Kijk maar: haar handtekening staat op iedere bladzijde die met dit gebeuren te maken heeft. Mick loopt naar het bureau en pakt de stapel op. Op de eerste pagina staat Danny's naam en overige gegevens. Hij bladert door de stapel en inderdaad staat er op iedere pagina haar handtekening. De eerste acht van de laatste tien pagina's, dat is het deel waarin dit beschreven staat. Lees maar. Mick gaat zitten, pakt de laatste tien pagina's van de stapel en begint te lezen. Er staat tot in detail beschreven wat er zou kunnen gebeuren tijdens de testen van, en experimenteren met genetische manipulatie. Zelfs de gevaren staan erin en dat er onvoorziene en wellicht blijvende schade aan het lichaam en de geest kan optreden. Zelfs de zin dat het

document vrijwillig getekend is door een volledig gezond en bij zinnen zijnde persoon ondertekend is, ontbreekt niet. En inderdaad op iedere pagina staat Danny's handtekening. Mick kijkt verbaasd op. Dit had ik echt niet verwacht, zegt hij. Zie je, zegt zijn vader, ze heeft iedere pagina getekend en is dus akkoord met wat er met haar gebeurd. Tot aan de ontvoering toe is ze akkoord gegaan. Ze weet het niet, maar alles is legaal. De grote man loopt naar het meisje in de stoel en bekijkt de zak van het infuus. Kijk, het is begonnen, Als ze morgen wakker wordt zal ze zich voelen of ze te veel gedronken heeft, en we gaan haar dan bewerken. En jij, jij gaat naar huis en laat je hier niet zien, zegt hij tegen zijn zoon. Ik laat je weten wanneer je haar op kunt zoeken en mee naar huis nemen. Mick kijkt naar het meisje in de stoel en prent zich goed in het hoofd hoe ze er uitziet. Hij weet dat ze als hij haar weer ziet er anders uit zal zien. Hij geeft haar een kus en vertrekt. De grote man haalt het infuus uit Danny's arm en maakt Danny's armen los. Dan trekt hij haar haar pyjama truitje weer aan. Ik denk dat ze een maatje of twee grotere kleren moet gaan aanschaffen als alles goed gaat. Zegt hij. Maar dat zien we over een paar dagen wel. De andere man knikt, maakt de enkels van het meisje los, pakt haar op en brengt haar naar bed terug. Hij kijkt naar het

mooie meisje en denkt zonde, Dan kust hij haar
voorhoofd en wenst haar welterusten.

- 4 =

- -

Danny wordt langzaam wakker. Ze voelt zich vreemd. Alsof ze watten in haar hoofd heeft en haar lichaam voelt of alles ver weg is. Haar zicht is ook wazig. Ze probeert om zich heen te kijken, maar het is donker. Ze gaat rechtop zitten en boven haar hoofd springt er licht aan. Haar beeld is nog steeds ietwat wazig, maar ze ziet een stoel waar haar kleren op liggen. Er is geen douche, maar wel een wasbak. Waar ben ik in vredesnaam, denkt ze. De ruimte waar ze is, lijkt op een slaapkamer. Ze voelt zich nog steeds raar, maar haar zicht wordt helderder. Ze loopt naar de wasbak. Er is een washandje en een handdoek en ze wast zich zo goed mogelijk. Ze loopt naar de stoel waar haar kleren liggen. Ze blijft even staan en voelt aan zichzelf. Alles voelt vreemd maar normaal. Ze kleedt zich om zich heen kijkend langzaam aan. Haar zicht focust zich en ze ziet weer scherp, als ze tenminste niet te snel beweegt. Ze ontdekt de deur en loopt er heen. Ze hoort stemmen door de deur heen. Ze voelt voorzichtig aan de deur en tot haar verbazing gaat die gewoon open. Ze gaat de

deur door en kijkt verbaasd om zich heen. Ze is in een soort laboratorium, en ze herkent nu ook een van de stemmen. Het is de stem van haar vriendjes vader. Ze blijft staan. De vreemde stem zegt: kijk eens wie er wakker is jack! De grote man kijkt op. Welkom meid, zegt hij. Welkom in mijn lab. Danny kijkt om zich heen. Het voelt niet goed. De vreemde man komt naar haar toe en legt een arm om haar schouder. Kom mee meid, dan vertellen we je wat er gebeurd is en wat er gebeuren gaat. Danny kijkt de man argwanend aan en vraagt zich nog steeds af waarom ze zich zo raar voelt. Het is niet dat ze zich ziek voelt, dat niet. Maar kloppen doet er iets niet. Haar schoonvader kijkt haar met een lach aan. Je zult je wel afvragen wat er aan de hand is, wat dit allemaal is en waarom jij hier bent. Danny knikt, maar zegt niks. Daar ga je nu achter komen meid, zegt de grote man. Hij wijst naar een stoel. Ga maar zitten. Het meisje doet wat de grote man vraagt, maar kijkt hem tegelijk argwanend aan. Vertel, zegt ze. De man haalt adem. Eerst wil ik je vertellen dat we niet van plan zijn je pijn te doen. Het meisje kijkt hem nu afwachtend aan. De tweede man gaat achter haar staan en begint met haar lange rode haren te spelen. Jij bent hier omdat we iets ontwikkeld hebben waarmee wij denken dat we haarkleuren kunnen veranderen. En dat willen we op jou

uitproberen. Danny schiet overeind. Dat wil ik niet, zegt ze, daar geef ik geen toestemming voor, en jullie hebben me tegen mijn wil hierheen gebracht. Ik eis dat jullie me laten gaan.

- -

De man grote man, die ook haar schoonvader is, lacht even. Jij hebt helemaal niks te eisen meisje. En wat die toestemming betreft, dat heb je helemaal fout. Je hebt weken geleden al je toestemming gegeven. En wel zwart-op-wit. Dat is niet waar, roept Danny verontwaardigd. De grote man grijnst. Zeker weten wel meid, Je kunt je vast en zeker nog die stapel papier herinneren voor je studiebeurs aanvraag. Toen heb jij je toestemming gegeven. En je hebt er zelfs voor getekend dat als jij tegenwerkt, wij jou mogen dwingen. Het ligt helemaal aan jou en of je meewerkt hoe je tijd hier is. Als jij meewerkt en we zijn succesvol, dan ben je binnen twee weken hier weg, als je dat dan nog wilt tenminste. En ja, je hebt zelfs er in toegestemd dat je ontvoerd zou worden. Dus het is je eigen schuld dat je hier bent. Ik wil je echt geen pijn doen, want ik mag je wel, maar als het moet doe ik het. Behalve over dit heb je nog vragen? Danny kijkt om zich heen naar een uitweg, maar vindt er

geen. Wat gaan jullie met me doen? Vraagt ze van binnen kokend van woede. Ahhh, zegt de grote man. We gaan niet iets doen, we zijn het al aan het doen. Eerst een vraag: Hoe voel jij je? Danny denkt even na. Vreemd, zegt ze. Net of alles ver weg is aan mijn lijf, of het van een ander os en in mijn hoofd is het net of er wolken zitten. Wij, Julius en ik, zijn DNA-wetenschappers. Wij hebben een methode ontwikkeld om DNA open te zetten en te kunnen manipuleren. Aanpassen aan wat we willen zeg maar. Het is ons bij muizen en ratten gelukt om zowel uiterlijk als vacht te veranderen. Met uiterlijk bedoel ik het soort lichaam. Met vacht bedoel ik de kleur, en jij meisje, bent perfect om het eerste experiment op uit te voeren. Veranderen van de haarkleur. Danny haalt opgelucht adem. Het is ze alleen te doen om haar haren, denk ze. Nou, dat mag dan geen probleem zijn. Ze ontspant een beetje. De grote man haalt adem, het is wel permanent als het lukt je haarkleur te veranderen, dat moet ik erbij zeggen. Ik ga niets voor je verbergen wat er zou kunnen gebeuren. Dat jij je vreemd voelt, komt door een oplossing die wij in je bloed hebben gevoegd dat je DNA open zet voor aanpassingen. Als het experiment gelukt is, dan zorgen we ervoor dat je nieuwe DNA vastgelegd wordt in jouw lichaam door die toevoeging te neutraliseren. Danny is

tegelijkertijd woedend en opgewonden. Woedend om wat haar aangedaan wordt, en opgewonden omdat ze toch nieuwsgierig is of het zal gaan lukken, en zo ja: hoe ze er dan uit zal zien.

Julius zegt zacht: ik heb je polsen en enkels vastgebonden zodat je niet uit de stoel kunt glijden. Hij trekt een grote bak achter Danny en zet de stoel dan achterover zodat haar hoofd met haar haren achterover in de bak gedompeld kan worden. Ze ziet dat Julius latex wegwerphandschoenen aantrekt en wordt heel even bang. Maar dat was niet nodig, Julius begint haar haren in de bak te wassen en haar hoofdhuid te masseren. Danny gelooft zichzelf niet als ze zich ontspant en van de behandeling geniet. Tien minuten later stopt Julius en komt er een klok in Danny's zichtveld. De klok telt terug van vijftig naar nul. Danny denkt even na, maar kan zich geen haarverfmethode herinneren die zo lang duurt. Als de klok op nul springt, komt Julius en spoelt Danny's haar goed uit. Daarna wast hij het. Hij kijkt bewonderend naar het meisje met de blauwe ogen. Wauw, zegt hij, daar staat een spiegel, ga maar kijken. Hij maakt Danny's polsen en enkels los en Danny staat op. Met knikkende knieën en zenuwen in haar buik loopt ze naar de spiegel. Het meisje dat terugkijkt is tot haar

opluchting gewoon zichzelf, maar dan met in plaats van rood haar, zwart haar. Ze zucht opgelucht en haalt een hand door haar haren. Ze kijkt er verbaasd naar. Het eerste experiment is gelukt zegt Jack met een lach. En het is blijvend meid, zegt hij. Danny, kijkt naar hem en dan naar zichzelf en denkt: nooit meer rood haar? Hoe kan hij me dat aandoen? Dan denkt ze dat ze het zwarte haar wel mooi vindt en als ze het weer rood zou willen hebben het wel verven kan. Ze realiseert zich ineens dat hij zei: "het eerste experiment is gelukt." Ze draait zich ineens om Jack. Ik wil geen veranderingen meer, dit is al erg zat. Laat me gaan alsjeblieft, ik zal niks zeggen. Jack, haar schoonvader lacht. Je hebt er voor getekend meid, je blijft hier tot wij het genoeg vinden, en dan later kom je nog eens terug voor verdere experimenten. Troost je, als we je laten gaan, zul je je weinig van dit herinneren en denken dat het een droom was. En hoe gaan jullie die veranderde haarkleur verklaren? Zegt Danny sarcastisch. Haar schoonvader grijnst. Daar hebben we allang aan gedacht meid, maak jij je daar maar niet druk om. Ga maar met Julius mee, We zijn nog niet klaar met je.